

Salut, băeți!

– Aveți un locșor și pentru mine la voi în copac?
– Cale bătută, orătanle străină, vezi bine că aici nu avem păsări! Mai bine
cauți de-ai tăi prin văzduh!

Păsăruica, deși dezamăgită de această primire glacială, nu-și pierde speranța
și își ia zborul spre alte zări.

Bună ziua, bună ziua!

– Aveți un locșor și pentru mine la voi în copac?
– Aș, n-o să fie niciodată suficientă mâncare pentru tine în pomul nostru, așa că salută-ne din zbor!

Păsăruica, foarte dezamăgită de această primire prea puțin generoasă, nu-și pierde speranța și își la zborul spre alte zări.

Salutare, familie!

- Aveți un locșor și pentru mine la voi în copac?
- Vezi-ți de drum, micuță incigenă, semeni cu noi, dar nu te cunoaștem, așa că zbori câteva crengi mai jos!

Păsăruica e deprimată după acoastă primire atât de răutăcioasă. De data asta i se pare prea mult. Își pleacă aripile. A oboseit să tot încerce să le placă iar și iar tuturor acestor zburătoare atât de pretențioase și disprețuitoare și puțin prea răutăcioase.

Micuta pasare

nici măcar n-are nevoie să ceară permisiunea!
Simte în suflet un val de căldură care-i spune că aici e acasă! De altfel,
nimeni nu-i cere să își ia zborul spre alte zări.

Așadar, Păsăruica a găsit aici o adevărată familie care o apreciază
pentru ceea ce este ea. Nu este nici prea mult, nici prea puțin, ci pur și
simplu atât cât trebuie! În plus, și-a întâlnit marea iubire, un cocoș cu
inimă mare care, după o partidă de leapșa pe cocotaje sfârșită prost,
locuiește și el în acest copac!
Uneori, viața e plină de surprize! Și orice am zice...

... Fiecare are locul său !

